

КНИЖКА СЕДМА

1939—1940

ГОДИНА XXXV

РОДНА КНИГА

Сѣвга съ радость те разтварямъ
и прелиствамъ, и чета,
и се съ тебе разговарямъ
самъ, до късно презъ нощта...

Приказки изъ тебе сричамъ,
ти ме водишъ по свѣта
и ме учишъ да обичамъ
наша хубава земя!

Да обичамъ равнинитѣ,
златокласитѣ нивя
и небето, и звездитѣ,
и хайдушкия Балканъ.

Страници разтваряшъ свѣтли
на подеми и борба,
гдето грѣятъ вѣковетѣ
съ толко свѣтли имена,

на герои и хайдути
паднали за свобода!
За легендитѣ прочути
вредъ по нашата земя!

Сѣвга съ радость
те разтварямъ,
родна книга и чета.

Боянъ Балабановъ